

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 832-ПД

от 07.11. 2013 г.

В Комисията за финансов надзор (КФН) е постъпила жалба вх. № 91-01-802/27.09.2013 г. от „Монбат” АД срещу Решение № 723-ПД/27.09.2013 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на дружеството на основание чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗКФН, чл. 213, ал. 4 от ЗППЦК, чл. 212, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 114а, ал. 1 във връзка с чл. 115, ал. 5 и чл. 215 от ЗППЦК във връзка с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК е наложена принудителна административна мярка (ПAM), по силата на която „Монбат” АД е задължено да не подлага на гласуване т. 1, т. 2 и т. 3 от предварително обявения дневен ред на извънредното общо събрание на акционерите (ИОСА), насрочено за 30.09.2013 г., съответно за 15.10.2013 г., при условията на чл. 227, ал. 3 от ТЗ със следното съдържание:

„Т. 1. Приемане на мотивиран доклад на Съвета на директорите на „Монбат” АД по чл. 114а, ал. 1 от ЗППЦК и чл. 46 от Наредба № 2 от 17.09.2003 на Комисия за финансов надзор за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа (Наредба № 2); Предложение за решение: Общото събрание на акционерите приема мотивирания доклад на Съвета на директорите на „Монбат” АД по чл. 114а, ал. 1 от ЗППЦК и чл. 46 от Наредба № 2 от 17.09.2003 на Комисия за финансов надзор за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа;

Т. 2. Приемане на решение за овластяване на Съвета на директорите и изпълнителния директор на „Монбат” АД да сключат договори за поръчителство като обезпечение за съществуващи банкови кредити на свързаното лице „Приста Ойл Холдинг” ЕАД, разрешени от ТБ „Сосиете Женерал Експресбанк” АД, съгласно параметри на сделките, описани в мотивирания доклад по т. 1 от дневния ред на ОСА; Предложение за решение: ОСА овластява Съвета на директорите и изпълнителния директор на „Монбат” АД да сключат договори за поръчителство като обезпечение за съществуващи банкови кредити на свързаното лице „Приста Ойл Холдинг” ЕАД, разрешени от ТБ „Сосиете Женерал Експресбанк” АД, за съгласно параметри на сделките, описани в мотивирания доклад по т. 1 от дневния ред на ОСА.

Т. 3. Приемане на решение за овластяване на Съвета на директорите и изпълнителния директор на „Монбат” АД да сключат договор за поръчителство като обезпечение за съществуващ банков кредит на свързаното лице „Приста Ойл Холдинг” ЕАД, разрешен от „Алфа Банк-клон България”, за съгласно параметри на сделката, описани в мотивирания доклад по т. 1 от дневния ред на ОСА; Предложение за решение: ОСА овластява Съвета на директорите и изпълнителния директор на „Монбат” АД да сключат договор за поръчителство като обезпечение за

съществуващ банков кредит на свързаното лице „Приста Ойл Холдинг“ ЕАД, разрешен от „Алфа Банк-клон България“, за съгласно параметри на сделките, описани в мотивирания доклад по т. 1 от дневния ред на ОСА.”

В жалбата е посочено, че Решение № 723 – ПД/27.09.2013 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, е незаконосъобразно и е направено искане да се отмени изцяло решението. В подкрепа на това свое искане, жалбоподателят излага съответни възражения срещу решението за прилагане на принудителната административна мярка.

Административното производство е образувано с изпращане на уведомление по реда на чл. 26 от АПК за откриване на производство за прилагане на ПАМ по чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК. Уведомлението е изпратено с писмо изх. № РГ-05-1293-3/25.09.2013 г., придружено с писмо изх. № РГ-05-1294-4 от 25.09.2013 г. на председателя на КФН, както по пощата с обратна разписка, така и по факс. В указания в уведомлението 7-дневен срок, публичното дружество „МОНБАТ” АД подава възражение, постъпило с писмо вх. № РГ-05-1293-3/25.09.2013 г.

В т. I от жалбата се цитират части от писмо изх. № РГ-05-1293-3/25.09.2013 г. и от обжалваното решение, като се прави извод, че административният орган се е ограничил в посочване на случай на нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа (Наредба № 2), касаещ само и единствено хипотезата на „другите съществени елементи, необходими, за да е пълна информацията и да не е подвеждаща” и хипотезата на нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 4 от Наредба № 2 касаеща само „описание на икономическата изгода на публичното дружество от предложената сделка”. Така направеният извод е правилен. Производството за прилагане на принудителна административна мярка спрямо „Монбат” АД е открито като е отчетен факта, че изготвеният от членовете на Съвета на директорите на „Монбат” АД мотивиран доклад не съдържа съществена информация за предложените сделки, в разрез с изискванията на чл. 46, ал. 1, т. 1 и т. 4 от наредба № 2.

В т. II от жалбата жалбоподателят посочва, че е налице постановяване на обжалваното решение в нарушение на материално-правните разпоредби, послужили като основание за издаване на административния акт и съответно сочи част от материално-правните разпоредби, на които административният орган се е позовал при издаване на обжалваното решение.

Жалбоподателят посочва, че според разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от ЗППЦК управителният орган, в случая Съвета на директорите на акционерното дружество, представя пред общото събрание мотивиран доклад за целесъобразността и условията на сделките по чл. 114, ал. 1, като цитира и чл. 46, ал. 1, т. 1 и 4 от Наредба № 2. Жалбоподателят посочва съгласно чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 какво трябва да съдържа докладът на управителния орган пред общото събрание.

В жалбата е отбелязано, че на стр. 4 от обжалваното решение понятието „съществени елементи на сделката” е заменено от административния орган с понятието „съществените условия на сделките”, като жалбоподателят счита, че понятието „елементи” и понятието „условия” са две различни понятия. Според жалбоподателят под понятието „елемент” се разбира: съставна част на разложим предмет; детайл; част; компонент; част в/от състава на нещо и т.н. Под понятието „условие” се разбира: обстоятелство, от което зависи нещо; изискване; уговорено обстоятелство при договаряне и т.н. Предвид посоченото жалбоподателят твърди, че в мотивирания доклад са изложени всички „съществени елементи” на договорите за поръчителство

предлагани за одобрение от ОСА. Независимо от това, че на стр. 4 административният орган е употребил израза „съществените условия на сделките”, то безспорно става ясно какво всъщност се има предвид, а именно, че липсва част от информацията, която се изисква съгласно чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2. Административният орган веднага след абзаца, в който се съдържа посочения по-горе израз, излага подробни мотиви, в които описва каква информация липсва в доклада. При употреба на израза „съществени условия” смисълът и съответно правните последици не се различават от тези, които са заложили в разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 с употребата на израза „съществени елементи”. Освен това в Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) законодателят борави с понятието „условия”, включително и в разпоредбите, касаещи договора за поръчителство, като в смисловото значение на понятието „условия” от ЗЗД и понятието „елементи”, употребено в чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 няма разлика.

Административният орган на стр. 4 от решението констатира, че в доклада не е посочено, че предвид характера на този вид договори за поръчителство е възможно банките да поискат изпълнение на всички задължения на длъжника „Приста Ойл Холдинг” ЕАД след настъпване на падежа и при евентуално неплащане от негова страна, да се поиска изпълнение на дълга на дружеството-майка от публичното дружество, което отговаря с всичките си активи. Жалбоподателят счита, че в противоречие с така направената констатация административният орган на стр. 3 от решението сам опровергава този свой извод посочвайки като заключение в доклада какво е посочено. Като заключение в доклада е посочено, че предложените за одобрение сделки са целесъобразни и икономически изгодни и за двете дружества – „Монбат” АД и „Приста Ойл” ЕАД. СД на публичното дружество счита, че сключването на подобни сделки не представлява риск за миноритарните акционери на „Монбат” АД, тъй като кредитите, по които „Монбат” АД ще стане поръчител се обслужват редовно и няма основание да се счита, че кредиторите ще се удовлетворяват от предоставените обезпечения от публичното дружество. Между посочената констатация на стр. 4 от решението и заключението на доклада няма никакво противоречие. Неправилно жалбоподателят посочва, че от така цитираното заключение на доклада може да се направи извод, че в мотивирания доклад е посочена хипотетичната солидарна отговорност на дружеството пред кредиторите и тяхната хипотетична възможност да се удовлетворят от предоставените обезпечения. Както е посочено по-горе в доклада е написано, че няма основание да се счита, че кредиторите ще се удовлетворяват от предоставените обезпечения от публичното дружество. Правилен е изводът на административния орган, че липсата на информация относно възможността, свързана с това банките да поискат изпълнение на всички задължения на длъжника „Приста Ойл Холдинг” ЕАД, след настъпване на падежа и при евентуално неплащане от негова страна, от публичното дружество, води до непълнота в мотивирания доклад, а взетото решение от акционерите, въз основа на изложената непълна информация би било необосновано, тъй като ще се основава на непълна информация. Така направения извод кореспондира с установената фактическа обстановка, че предложени за одобрение мотивиран доклад, не съдържа минимално изискуемата информация съгласно изискванията на чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2.

Според жалбоподателя съществените елементи по договора за поръчителство по смисъла на чл. 46 от Наредба № 2 са предметът на същия, страните, размер и срок. Не може да се съгласим с това твърдение, тъй като така посочените елементи, с изключение на срока, попадат в първата част на чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2, а именно докладът следва да се съдържа описание на предложената сделка, включително нейния предмет, стойност, в чия полза се извършва сделката. Разпоредбата обаче изисква докладът да съдържа и другите съществени елементи на сделката, необходими,

за да е пълна информацията и да не е подвеждаща.

Административният орган, постановил обжалваното Решение № 723-ПД от 27.09.2013 г. е установил, че мотивираният доклад съдържа непълна информация и неточности, които са от естество да подведат инвеститорите при вземане на обосновано решение.

С оглед гореизложеното правилно административният орган е приел, че след като липсва минимално изискуемото съдържание на доклада по чл. 114а, ал. 1 от ЗППЦК и по-конкретно не е спазено изискването на чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2, то е необходимо, с оглед защита правата на акционерите в публичното дружество да приложи ПАМ, с която публичното дружество е задължено да не подлага на гласуване т. 1, т. 2 и т. 3 от предварително обявения дневен ред на извънредното общо събрание на акционерите.

Следващото твърдение на жалбоподателя е, че не отговаря на действителното положение констатацията на административния орган в обжалваното решение за липсата на анализ в мотивирания доклад за икономическата изгода от поръчителството за публичното дружество. Твърди се, че е налице описание на икономическата изгода за дружеството от предлаганите сделки, с което е спазено изискването на чл. 46, ал. 1, т. 4 от Наредба № 2. Изложените аргументи съвпадат изцяло с аргументите, представени с възражението, постъпило с писмо с вх. № РГ-05-1293/3 от 25.09.2013 г. в КФН. Същите са обсъдени подробно при постановяване на оспореното Решение № 723-ПД от 27.09.2013 г. Напълно неоснователно е твърдението, че икономическата изгода за публичното дружество от сделките в резултат, от които то ще предостави гаранции по банкови заеми на „Приста Ойл Холдинг“ ЕАД се изразява във факта, че двете дружества и към момента са „лица, носители на общ риск“ и в тази насока не може да се прави извод за изпълнение на изискването по чл. 46, ал. 1, т. 4 от Наредба № 2. Жалбоподателят се позовава на § 1 от ДР на Наредба № 9 от 3.04.2008 г. за оценка и класификация на рисковите експозиции на банките и за установяване на специфични провизии за кредитен риск (Наредба № 9 на БНБ), който параграф единствено показва по смисъла на Наредба № 9 на БНБ какво следва да се разбира под „лица, носители на общ риск“, но определено не може да се приравни на описание на икономическата изгода на публичното дружество от предложената сделка, каквото описание се изисква с чл. 46, ал. 1, т. 4 от Наредба № 2.

Дружество-майка и дъщерното дружество са отделни юридически лица и всяко от тях отговаря само за себе си. Съгласно правилата на дружественото право преди да гарантира изпълнението на задълженията на дружеството-майка за „Монбат“ АД не съществува пряка или косвена заплаха за икономическото му състояние. След като „Монбат“ АД предостави предлаганите гаранции по банковите заеми на „Приста Ойл Холдинг“ ЕАД всяко неблагоприятно развитие във финансовото състояние на основния длъжник би се отразило на финансовото състояние на публичното дружество.

Жалбоподателят посочва, че в обжалваното решение е отбелязан фактът, че към настоящия момент „Приста Ойл Холдинг“ АД е предоставило допълнителни гаранции – договори за поръчителство по съществуващи кредити на „Монбат“ АД и „Монбат рисайклинг“ ЕАД, с който факт обаче не може да се обоснове изгодата на публичното дружество от предоставяне на гаранции по банковите заеми на „Приста Ойл Холдинг“ ЕАД. Включването на информация за икономическата изгода от предложените сделки е важно за формиране на убеждението на акционерите, че упражнявайки правото си на глас по съответната точка дружеството, в което той е акционер, ще извлече изгода от сключването на съответните сделки.

Предвид гореизложеното КФН счита, че подадената жалба вх. № 91-01-

802/27.09.2013 г. от „Монбат” АД срещу Решение № 723-ПД/27.09.2013 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” е неоснователна, поради което на основание чл. 97, ал. 1 във връзка с чл. 59 от АПК и чл. 13, ал. 1, т. 17 във връзка с ал. 5 и 6 от Закона за Комисията за финансов надзор,

КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШИ:

Отхвърля жалба вх. № 91-01-802/27.09.2013 г. от „Монбат” АД срещу Решение № 723-ПД/27.09.2013 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” като неоснователна.

Първоначалният административен акт (Решение № 723-ПД/27.09.2013 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”) може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването на настоящото решение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СТОЯН МАВРОДИЕВ

Съгласували :
Ангел Джалъзов,
заместник-председател на КФН,
ръководещ управление „Осигурителен надзор”

Евгени Точев,
директор дирекция „Правна”

Веселина Мандаджиева,
началник отдел “Нормативна дейност”

Изготвил:
Мариана Станиславова,
главен експерт, отдел „Нормативна дейност”